

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського ордена Трудового Червоного Прапора державного університету ім. І. І. Мечникова

РІК ВИДАННЯ XXXVI

№ 19 (1002)

29 ТРАВНЯ 1970 р.

Ціна 2 коп.

ЗА ПРАЦЮЮЧІМ

ТАМАРА ДУДНИК

Одноставне обрання до Верховної Ради СРСР кандидатів блоку комуністів і безпартійних з новою силою продемонструє перед усім світом незламну єдність радянського суспільства, велику силу братерської дружби народів СРСР, тісну згуртованість трудящих навколо Комуністичної партії і Радянського уряду.

(Із Звернення ЦК КПРС до виборців)

Т. С. ДУДНИК

Тамара Семенівна Дудник народилася 1935 року в селі Борщі Котовського району Одеської області в сім'ї колгоспника. Безпартійна.

Шістнадцятирічною дівчиною тов. Дудник Т. С. поступає в школу фабрично-заводського навчання Одеської джутової фабрики, а з 1952 року працює прядильницею на цій же фабриці.

Т. С. Дудник — одна з кращих виробничниць підприємства. Вона досконало оволоділа своєю спеціальністю, постійно перевиконує норми виробітку, випускає продукцію високої якості. Їй присвоєно звання ударника комуністичної праці. Своїм виробничим досвідом Тамара Семенівна ділиться з товаришами по роботі.

За досягнуті успіхи в праці Т. С. Дудник нагороджена орде-

ном Трудового Червоного Прапора та медаллю «За доблесну працю». На відзнаку 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна».

Тов. Дудник Т. С. бере активну участь у громадському житті. Вона — депутат Верховної Ради СРСР сьомого скликання, обирається депутатом Одеської міської Ради депутатів трудящих.

Виборці Одеського—Іллічівського виборчого округу № 520 висунули Тамару Семенівну Дудник кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР.

Окружна виборча комісія Одеського—Іллічівського виборчого округу № 520 зареєструвала тов. Дудник Тамару Семенівну кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР.

П. П. КОЗИР

Павло Пантелейович Козир народився в 1913 році в селі Жовте П'ятихатського району Дніпропетровської області в сім'ї селянина-бідняка.

Трудову діяльність розпочав у 1932 році. Працює завідувачим сектором місцевого радіомовлення в П'ятихатках, літпрацівником районної газети, відповідальним секретарем газети політвідділу П'ятихатської МТС, а потім — секретарем багатотиражної газети Дніпродзержинського азотнотукового комбінату.

З 1935 року П. П. Козир служить у Радянській Армії. З 1938 року Павло Пантелейович працює заступником редактора республіканської газети «Комсомолец Туркменистана», завідувачим відділом керівних комсомольських органів ЦК комсомолу Туркменистану, першим секретарем Ашхабадського обкому комсомолу.

У 1939 році тов. Козир П. П. вступає до Комуністичної партії Радянського Союзу.

У роки Великої Вітчизняної війни тов. Козир П. П. перебував на партійно-політичній роботі у Радянській Армії.

Після демобілізації з 1945 року Павло Пантелейович працює другим секретарем Крижопільського райкому партії, першим секретарем Ситковецького райкому і Могилів-Подільського міськкому КП України. Вінницької області. Після закінчення в 1952 році

Ленінських курсів і Вищої партійної школи при ЦК КПРС тов. Козир П. П. працює редактором обласної газети «Вінницька правда». В 1954 році обирається секретарем, а потім — другим секретарем Вінницького обкому партії.

З серпня 1955 року П. П. Козир — перший секретар Вінницького обкому КП України.

В травні 1970 року тов. Козир П. П. обраний першим секретарем Одеського обкому КП України.

За заслуги перед Батьківщиною тов. Козиря П. П. нагороджено трьома орденами Леніна, орденом Трудового Червоного Прапора та багатьма медалями.

Тов. Козир П. П. — кандидат у члени Центрального Комітету КПРС, член ЦК Компартії України. Він — депутат Верховної Ради СРСР V, VI і VII скликань. Був делегатом XX, XXI, XXII, XXIII з'їздів КПРС та делегатом XIX, XX, XXI, XXII, XXIII з'їздів Компартії України.

Виборці Одеського виборчого округу № 53 по виборах до Ради Національностей Верховної Ради СРСР висунули Павла Пантелейовича Козиря кандидатом у депутати Ради Національностей Верховної Ради СРСР.

Окружна виборча комісія Одеського виборчого округу № 53 зареєструвала тов. Козиря Павла Пантелейовича кандидатом у депутати Ради Національностей Верховної Ради СРСР.

СЕСІЯ У ГЕОЛОГІВ

Літня екзаменаційна сесія у студентів-геологів в розпалі. Закінчили її лише студенти четвертого курсу. Тут на «відмінно» склали іспити Ленінський стипендіат В. Зюльцле, студенти А. Борисенко, М. Іванов, Е. Косенко, В. Найденко, В. Кельмачов, А. Шинкевич. На цьому курсі з 24 студентів лише один одержав незадовільну оцінку і три чоловіки мають «трійки».

Результати літньої екзаменаційної сесії на цьому курсі значно кращі за ті, що були у зимову сесію. Зараз студенти готуються до своєї останньої переддипломної практики, яка до 15 вересня триватиме в районах Камчатки, Хабаровська, Владивостока, Середньої Азії, Прибалтики, Криму.

У третьокурсників літня сесія триває. Складено чотири іспити. Відмінні оцінки мають студенти В. Ємельянов, С. Семенова, Л. Солганик, А. Шатенко, В. Загнітко, Ф. Кириченко, Т. Кондратенко.

Але все ж чимало студентів мають задовільні оцінки. Три студенти не склали іспитів. І хоча ці результати кращі від результатів зимової сесії, але вони ніяк не можуть нас задовольнити і свідчать про певні промахи в учбово-виховній роботі на факультеті.

У студентів другого курсу позаду теж чотири іспити. Відмінні оцінки поки що мають М. Антоненко та В. Кора. Шість студентів склали сесію на «відмінно» і «добре».

Студенти першого курсу щойно підійшли до іспитової сесії. Іспити у них складні, але деканат, партійна і комсомольська організації переконані, що першокурсники покажуть більш глибокі знання, ніж в зимову сесію.

І. ОДИНЦОВ, доцент, заступник декана геолого-географічного факультету.

ЦІКАВА ЗУСТРІЧ

В кімнаті бойової слави «Шляхами батьків» відбулася зустріч членів клубу «Слово і зброя», що його організовано на філологічному факультеті, з учасником Великої Вітчизняної війни, заст. начальника учбової частини університету В. П. Цветковим.

Тов. Цветков розповів чимало бойових епізодів часів війни, поділився тим, як працював над рукописом майбутньої книги, відповів на численні запитання слідопитів.

Зустріч членів клубу «Слово і зброя» з В. П. Цветковим була цікавою,

В. СПОДАРЕЦЬ.

Іспити складають фізики

Щойно розпочалась залікова сесія — відповідальна пора в житті студентства.

Одними з перших на фізичному факультеті розпочали залікову сесію четвертокурсники, які захищають курсові роботи. Результати в них поки що непогані. Особливо успішно захистили курсові роботи студенти групи фізичної електроніки. З 26 осіб «відмінно» одержали

15 осіб, «добре» — 10, і лише одна задовільна оцінка.

Серед тих, хто одержав «відмінно», — В. Іваненко, О. Корницький, В. Солошенко, В. Тимофійченко, В. Чумаченко та ін.

У студентів групи теоретичної фізики захист курсових робіт триває. Більшість студентів вже захистили свої роботи. Відмінні оцінки одержали Маломуж, Шапіро, Швець, Фішер та ін.

XVI З'їЗДОВІ ВСЕСОЮЗНОЇ ЛЕНІНСЬКОЇ КОМУНІСТИЧНОЇ СПІЛКИ МОЛОДІ

Дорогі товариші!

Центральний Комітет Комунистичної партії Радянського Союзу шле палкий привіт делегатам XVI з'їзду Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді, комсомольцям і комсомолкам, всім молодим будівникам комунізму.

XVI з'їзд ВЛКСМ проходить у знаменний час, осяяний 100-річчям з дня народження Володимира Ілліча Леніна. Святкування Ленінського ювілею вилилося у могутню демонстрацію торжества ідей марксизму-ленінізму — всеперемагачого вчення робітничого класу, всіх трудящих. Безсмертне ім'я Леніна, великий подвиг його життя, світлий ленінський геній є для радянської молоді невичерпним джерелом натхнення.

Створена на основі ленінських ідейних і організаційних принципів, ВЛКСМ є боювим авангардом радянської молоді, згуртовує широкі маси юнаків і дівчат навколо Комунистичної партії, допомагає їй виховувати стійких, ідейно загартованих, активних борців за справу робітничого класу, за щастя трудового народу. Комунистична партія пишається молодим поколінням і з повним правом вважає Ленінську Комунистичну Спілку Молоді своїм надійним резервом і боювим помічником.

Комсомольці і молодь, як і весь радянський народ, відзначають ювілейний рік високими трудовими успіхами. На заводах і фабриках, на шахтах і будовах, у колгоспах і радгоспах, у наукових лабораторіях і учбових закладах молодь практичними ділами ще і ще раз демонструє свою вірність ленінським заповітам, відданість вели-

кій справі партії.

Центральний Комітет КПРС високо цінить чудові діла комсомолу, радянської молоді, їх самовіддану працю на благо Батьківщини і сподівається, що комсомольці, всі юнаки і дівчата Країни Рад з ще більшою впевненістю і наполегливістю братимуть участь у розв'язанні історичних завдань будівництва комунистичного суспільства.

Першочерговою справою комсомолу є мобілізація всієї молоді на дальший розвиток промисловості і сільського господарства, на дострокове виконання планів і зобов'язань завершального року п'ятирічки, на підвищення ефективності суспільного виробництва і продуктивності праці, на широке застосування в народному господарстві найновіших досягнень науки і техніки та краще використання резервів виробництва. Перед радянською молоддю відкриваються нові простори для трудового, наукового і творчого дерзання.

Великою є роль ВЛКСМ у комунистичному вихованні підліткового покоління. Нині більшість тих, хто вступає до лав Комунистичної партії, — гідні вихованці Ленінського комсомолу. Комунистична спілка молоді, виконуючи ленінський наказ, повинна і далі будувати «свою практичну діяльність так, щоб, навчаючись, організуючись, борючись», її члени виховували себе комунистами.

Центральний Комітет КПРС закликає комсомольців, усіх юнаків і дівчат:

брати ще активнішу участь у творчій роботі, у соціалістичному змаганні, приносити своєю працею максимально можливу користь су-

спільству, боротися за все нове, передове, берегти народне добро, рішуче виступати проти безгосподарності і марнотратства, змінювати трудову та виробничу дисципліну;

наполегливо вчитися комунізму, збагачувати свою пам'ять знаннями усіх тих багатств, які виробило людство, формувати цілісний марксистсько-ленінський світогляд, зв'язувати свою освіту, навчання і виховання з продуктивною працею, утверджувати комунистичну мораль;

свято виконувати ленінський заповіт — готувати себе не тільки до праці, але й до оборони, оволодівати військовими знаннями, завжди бути напоготові, як зніццю ока берегти завоювання Великого Жовтня, всіляко зміцнювати обороноздатність нашої країни, бойову могутність Радянської Армії і Військово-Морського Флоту; безустанно зміцнювати братерську дружбу народів СРСР, згуртованість країни соціалістичної співдружності, бути переконаними інтернаціоналістами, вірними друзями прогресивної молоді, всіх трудящих світу в їх боротьбі проти всякого роду гнобителів і експлуататорів.

Найважливіше завдання комсомолу — постійно підвищувати дисципліну і організованість у своїх лавах, ініціативу і бойовість кожного комсомольського колективу, ще більше посилити комунистичний вплив на всю молодь, вчити її по-ленінському жити, працювати і боротися. Оволодівати ленінським стилем роботи, завжди доводити почату справу до кінця, виховувати почуття високої відповідальності у кожного члена ВЛКСМ за діла Спілки Молоді. Комсомол повинен більше приділяти уваги роботі Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Ле-

ніна. Будучи її старшим вожатим, він покликаний виховувати у піонерів і школярів працюючість, прагнення добре вчитися, бути вірними своїй Батьківщині.

Партія повсякчас дбає про широкое залучення молоді до управління справами суспільства і держави. Тепер, коли радянський народ готується до виборів у Верховну Раду СРСР, серед кандидатів і депутати названо імена багатьох комсомольців, молодих людей. ЦК КПРС висловлює впевненість, що комсомольці і молодь візьмуть активну участь у виборах і віддадуть свої голоси за непартійний блок комунистів і безпартійних, за політику Комунистичної партії і Радянського уряду, за дальший розквіт нашої Батьківщини.

Дорогі товариші!

На сучасному етапі комунистичного будівництва перед радянським народом постають нові великі і відповідальні завдання.

Нема сумніву в тому, що радянська молодь і її передовий загін — Ленінський комсомол, — як і раніше, йтимуть у перших лавах будівників нового суспільства, прославлять любиму Вітчизну чудовими трудовими звершеннями, будуть активними помічниками партії в розв'язанні історичних завдань боротьби за комунізм, мир і соціальний прогрес.

Хай живе славний Ленінський комсомол!

Хай живе радянська молодь!

Хай живе і процвітає наша велика багатонаціональна Батьківщина — Союз Радянських Соціалістичних Республік!

Під керівництвом Комунистичної партії — вперед, до перемоги комунізму!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ
КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ
РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ.

КОРИСНІ ЗАНЯТТЯ

Нещодавно відбулося останнє в цьому навчальному році засідання народного університету охорони пам'ятників історії і культури.

В доповіді керівника народного університету доцента В. Алексева-Попова було підведено підсумки занять. За перший рік навчання в народному університеті було прочитано ряд цікавих лекцій з питань архітектури, історії культури і т. д.

Вчені історичного факультету знайомили слухачів з методикою роботи над архівними матеріалами, з важливими історичними пам'ятниками України, з проблемами їх охорони і пропаганди.

Результатом занять слухачів першого курсу стали реферати з питань охорони пам'ятників історії та культури. Кращі з них будуть послані на конкурс рефератів слухачів народних університетів, який відбудеться в Товаристві охорони пам'ятників історії та культури у Києві. Автори найбільш вдалих рефератів будуть премійовані туристською поїздкою в місто-герой Севастополь.

Багато слухачів народного університету відвідують курси екскурсоводів, організовані при обласному відділенні Товариства. Після закінчення їх вони знайомитимуть численних гостей нашого міста з історичними і культурними пам'ятниками.

Відвідування занять народного університету розширює світогляд студентів, розвиває в них дослідницькі навички.

Ми чекаємо поповнення, товариші!

Ю. СУРАЙ, студент
історичного факультету, слухач
народного університету.

Цифри і факти

Міжнародний день захисту дітей установлено в листопаді 1949 року рішенням сесії ради Міжнародної демократичної федерації жінок і вперше був проведений в 1950 році в 51 країні світу.

В. І. Ленін в перші важкі роки Радянської влади виявляв велику турботу про дітей. 51 рік тому, 4 січня 1919 року, В. І. Ленін підписав постанову Раднаркому про заснування Ради захисту дітей.

Кожну добу в нашій країні народжується понад одинадцять тисяч нових громадян. Майже третина населення СРСР — діти до 16 років.

3097 мільйонів карбованців асигновано цього року на утримання дошкільних установ. В поточному році в дитячих садках та яслах виховується понад 9,5 мільйона дітей.

В країнах, де править капітал, від недоїдання щодня вмирає близько 20 тисяч дітей. Понад половина дітей шкільного віку не вчиться. В розвинутих капіталістичних країнах працює кожна двадцята дитина у віці від 10 до 14 років, а в слаборозвинутих — кожна третя.

Незважаючи на воєнні умови, діти героїчного В'єтнаму вчать. В 1968/1969 навчальному році в ДРВ функціонувало близько 12 тисяч загальноосвітніх шкіл.

МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ

Юне покоління — це завтрашній день нашої планети, її надія і майбутнє. 21 рік минув з того часу, як за рішенням Міжнародної демократичної федерації жінок було встановлено Міжнародний день захисту дітей, який відзначається щорічно 1 червня. Він став днем об'єднання людей доброї волі в ім'я великої і благородної мети — боротьби проти сил війни, за щастя і радість дітей. Дитинство у дітей на земній кулі проходить не однаково. Радянський Союз є прикладом любовного, турботливого ставлення до дітей.

Комунистична партія і Радянська держава не шкодують сил і коштів для зміцнення здоров'я, для навчання і виховання молодого покоління.

Серед перших законів Радянської держави поруч з Декретами про мир і землю були прийняті документи про народну освіту, ліквідацію дитячої безпритульності, дитяче харчування. З великою чуйністю і увагою ставився до дітей В. І. Ленін. Лозунг «Все краще — дітям», що народився в перші важкі роки становлення Радянської влади, став законом життя нашої держави.

Ленінська турбота про юне покоління стала турботою всієї партії, всього нашого народу. Батьківщина нічого не шкодує для своїх юних громадян.

Постійно розширюється мережа дошкільних установ, росте число шкіл, палаців і будинків піонерів, здравниць, театрів, бібліотек. Радянській дівчоті відкриті всі скарбниці знань, науки і культури. Велика увага приділяється юному поколінню в братерських соціалістичних державах. Тут також створені всі умови для того, щоб діти росли сильними і здоровими, розвивали свої здібності і таланти. Але далеко не скрізь над головами дітей безхмарне небо. В'єтнамські діти живуть і вчать в умовах постійних бомбардувань американською авіацією їх мирних міст і сіл.

Всі чесні люди світу гнівно засуджують агресію американських імперіалістів у В'єтнамі, вимагають ліквідації небезпечних вогнищ війни на Близькому Сході, приборкання реваншизму в Західній Німеччині.

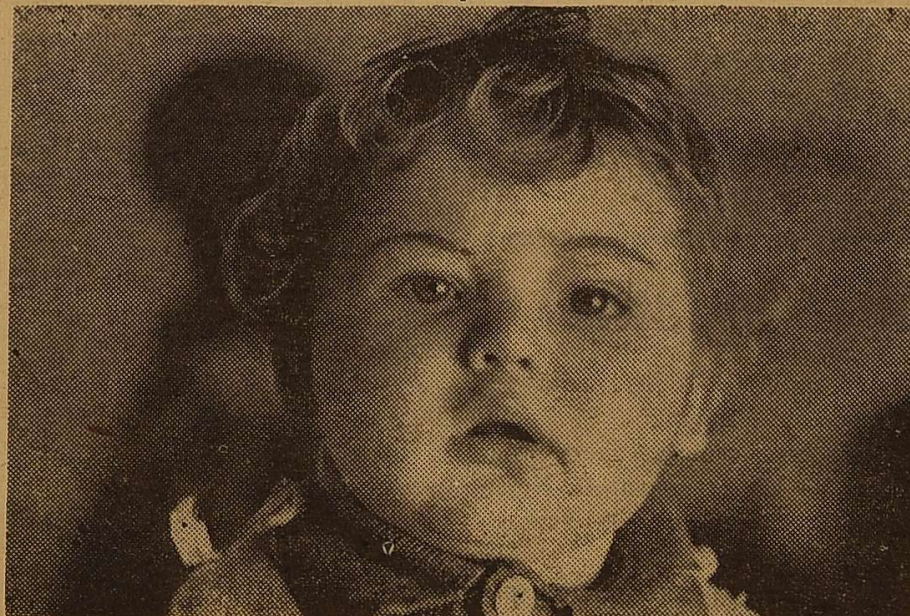
Одинадцять років тому Генеральна Асамблея ООН прийняла декларацію про права дітей. Однак принципи її в капіталістичних країнах залишаються на папері. Капіталізм і колоніалізм винуваті в тому, що понад половина дітей нашої планети страждають від голоду і хвороб, вмирають, ледь появившись на світ. Особливо, важке становище дітей в колоніальних і залежних країнах Азії, Африки і Латинської Америки. Імпералізм калічить дітей і фізично і морально. У всіх країнах земної кулі росте і ширшає рух прибічників миру. Виступаючи за мир, мільйони людей доброї волі борються за щастя своїх дітей, за світле майбутнє всього людства.

Хай завжди буде сонце.

Хай завжди буде мама.

Хай завжди буду я!

Фотоетюд В. СИНЕЛЬНИКОВА.

В КОМІТЕТІ ЛКСМУ

Наприкінці травня відбулося засідання бюро комітету ЛКСМУ університету.

На ньому було розглянуто питання виховної та організаторської роботи комсомольських штабів серед вступників до університету. Мова йшла про те, щоб під час вступних іспитів члени комсомольських штабів факультетів провадили серед абітурієнтів комплекс заходів, спрямований на вияв найбільш талановитої, здібної молоді, яка має потяг до громадської роботи.

З інформацією виступив секретар комітету комсомолу університету Тимофій Ткаченко.

В обговоренні питання виступили секретар комсомольської організації історичного факультету В.

Глебов, член бюро комітету комсомолу університету М. Просужий, заступник секретаря бюро комсомольської організації механіко-математичного факультету.

З другого питання «Про створення будівельних загонів та штабів по керівництву ними» виступив член бюро комітету комсомолу університету М. Будіянський.

Бюро комітету ЛКСМУ оголосило об'єкти спорудження аудиторного корпусу університету, а також спортивно-оздоровчого табору у селищі Чорноморка ударними комсомольськими будовами.

Начальником штабу будівельних загонів на ударних комсомольських будовах затверджено М. Будіянського.

ВИТЯГ З РІШЕННЯ БЮРО КОМІТЕТУ ЛКСМУ

ОГОЛОСИТИ ОБ'ЄКТИ СПОРУДЖЕННЯ АУДИТОРНОГО КОРПУСУ УНІВЕРСИТЕТУ, А ТАКОЖ СПОРТИВНО-ОЗДОРОВЧОГО ТАБОРУ В СЕЛИЩІ ЧОРНОМОРКА УДАРНИМИ КОМСОМОЛЬСЬКИМИ БУДОВАМИ.

З ЦІЄЮ МЕТОЮ БЮРО КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ФАКУЛЬТЕТІВ СТВОРИТИ ШТАБИ ПО ФОРМУВАННЮ СТУДЕНТСЬКИХ БУДІВЕЛЬНИХ ЗАГОНІВ.

ВСТАНОВИТИ ЧИСЕЛЬНІСТЬ БУДІВЕЛЬНИХ ЗАГОНІВ КІЛЬКІСТЮ 150 ЧОЛОВІК.

В'єтнамські студенти, які навчаються у нашому вузі, виконують національний танок Муа Нон.

Фото ЧАН МІН БА.

Нарада агітаторів

Нещодавно відбулася нарада старших агітаторів виборчих дільниць 120/56, 124/60.

З інформаціями про хід підготовки до виборів до Верховної Ради СРСР виступили завідувачий клубом агітаційно-масової роботи тов. Олексієнко, заступник завідуючого клубом тов. Головченко, секретарі виборчих дільниць тт. Волошинова та Жицька.

Всі вони звертали увагу на необхідність завершення звірки

списків виборців та посилення агітаційно-масової роботи серед населення.

Відзначалося, що агітатори провадять чималу роботу з виборцями. Проте не всі фіксують цю роботу в спеціальних журналах.

Було висловлено ряд зауважень щодо виготовлення запрошень на заходи, що їх організовує клуб агітаційно-масової роботи.

В. ГОЛОВЧЕНКО.

Університет правових знань

Нещодавно відбувся черговий випуск слухачів народного університету правових знань, що працює при юридичному факультеті.

Командири народних дружин, начальники штабів, активні дружинники, голови товариських судів і народні засідателі міста закінчили навчальний рік. Вони прослухали лекції з кримінального процесу, цивільного права і процесу, з теорії та історії держави і права, наукового комунізму та ряду інших спеціальних галузей знань (судова психологія, судова медицина і т. д.).

Багато уваги при підготовці слухачів було приділено питанням організації і діяльності добровільних народних дружин і товариських судів.

Народний університет успішно працює на базі юридичного факультету вже одинадцять років. За цей час його закінчило 2 тисячі 200 осіб.

Заняття провадили не лише викладачі юридичного факультету, а й викладачі кафедри наукового комунізму, практичні працівники прокуратури, суду та міліції.

Велику допомогу народному університету надавали професори

В. П. Колмаков і І. М. Пахомов, доценти К. І. Удалих, Є. В. Додін, А. В. Горожанкін, старший викладач О. І. Гуренков та багато інших.

Народний університет взяв участь у Всесоюзному огляді і за підсумками його нагороджений дипломом «Кращий народний університет» і премією.

М. ЄЛЧАНИНОВ, декан факультету університету правових знань.

Конференція заочників

26 травня на заочному відділі юридичного факультету відбулася студентська наукова конференція, присвячена 100-річчю з дня народження В. І. Леніна.

З доповідями виступили студенти Василенко («В. І. Ленін — засновник пролетарської партії нового типу»), Пилипенко («Боротьба Комуністичної партії за здійснення ленінського кооперативного плану»), Грановський («Ленінізм — прапор боротьби народів проти імперіалізму, за революційне оновлення світу»), Кир'язов («Боротьба КПРС проти ревізйонізму на сучасному етапі»).

П. СТОЛЯР, доцент.

ЧЕРГОВЕ ЗАСІДАННЯ

Нещодавно в парткомі відбулася нарада заступників секретарів партбюро факультетів та установ університету з питання підготовки до виборів у Верховну Раду СРСР.

З інформаціями виступили тт. Зубков, Корнеллі, Ноткіна, Федоров, Нейдорф.

Партком схвалив досвід агітаційно-масової роботи, що проводиться до дня виборів у Верховну Раду СРСР на фізичному факультеті та в науковій бібліотеці.

Спортивний

Закінчилися змагання з волейболу на першість університету. Вдруге перше місце зайняла команда чоловіків юридичного факультету, в складі якої майстер спорту класу «А» Р. Калюжний. Друге місце завоювала команда геолого-географічного факультету, третє — команда факультету романо-германської філології.

У жінок на першому місці команда механіко-математичного факультету, на другому — фізичного, на третьому — історичного.

* * *

Чемпіонкою в бізі на 500 метрів з часом 1 хв. 24,8 сек. стала Бакланова (мехмат). Студент фізичного факультету Галушко пробіг 1000 метрів за 1 хв. 50 сек.

В бізі на 3000 метрів студент фізичного факультету Ільченко показав час 9 хв. 15 сек.

* * *

В змаганнях на першість університету з легкої атлетики брало участь 608 чоловік. Перше місце зайняли спортсмени механіко-математичного факультету, друге — фізичного і третє — філологічного.

* * *

Серед футбольних команд в змаганнях на першість університету перше місце завоювала команда хімічного факультету. На другому місці — мехматівці. Третє місце зайняла команда фізичного факультету.

* * *

Відбулися спортивні змагання з кульової стрільби. В обласній спартакіаді, присвяченій 100-річчю з дня народження В. І. Леніна, команда університету в наполегливій боротьбі завоювала 2-е місце.

* * *

Закінчилась всесоюзна спартакіада ДТСААФ з військово-технічних видів спорту, в якій брало участь 10 найсильніших команд

вузів міста. На цих змаганнях друге місце зайняла команда нашого університету. До складу команди входили ветерани стрілкового спорту старший інженер В. Сладков, науковий співробітник І. Кириченко, старший інженер Б. Суздальцев, студент п'ятого курсу механіко-математичного факультету В. Токарев, студентка п'ятого курсу геолого-географічного факультету Д. Солганик, а також молоді стрільки: студентка третього курсу вечірнього навчання фізичного факультету Г. Бакман, студентка другого курсу юридичного факультету Г. Бакун та інші.

Г. Бакман завоювала звання чемпіонки міста в стрільбі з пістолета, Г. Бакун отримала срібну і бронзову медалі, відставши від лідера на одне очко.

Велика заслуга в успіху команди її тренера В. А. Галайчука, який підготував вольових, загартованих стрільків.

Нещодавно були проведені університетські змагання з кульової стрільби, в яких взяли участь 103 студенти.

Перше місце в змаганнях зайняв фізичний факультет, друге — геолого-географічний, на третьому місці біологічний факультет.

Близько 50 чоловік виконали нормативи другого та третього розрядів. Знання чемпіонів завоювали: студент першого курсу фізичного факультету Д. Закалашнюк, студент п'ятого курсу механіко-математичного факультету В. Токарев, студент першого курсу геолого-географічного факультету А. Щербаков, співробітниця хімічного факультету І. Ушакова, студентка вечірнього навчання біологічного факультету Л. Пересацько.

Н. МІШИНА,

СЛОВО ПРО СЛОВО

МОВА. ЯЗИК.

У сучасних слов'янських народів найважливіший засіб спілкування між людьми називається або тільки словом ЯЗИК, або паралельно і словом ЯЗИК, і словом МОВА. Як же сталося, що одне і теж поняття в деяких слов'янських мовах стало виражатися двома словами — ЯЗИК І МОВА? А сталося це так.

І ЯЗИК і МОВА — слова праслов'янські. Правда, дві тисячі років тому вони дещо інакше вимовлялись і могли мати й деякі інші значення. Так, слово ЯЗИК у праслов'янській мові звучало як ЕНЗЫКЪ (Ъ вимовлялось близько до О чи У) і могло мати такі значення: 1) рухливий м'язевий орган у ротовій порожнині, який допомагає людині й тварині схоплювати та пережовувати їжу; 2) орган, за допомогою якого людина може звуковою мовою спілкуватися з іншими людьми; 3) засіб із характерним для нього звуковим і граматичним ладом, за допомогою якого люди словесно спілкуються між собою; 4) народ, що говорить властивою тільки йому мовою. У цьому останньому зна-

ченні, до речі, слово ЯЗИК може зрідка вживатися ще й тепер у сучасних слов'янських мовах. Пригадайте, наприклад, слова О. С. Пушкіна: «Слух обо мне пройдет по всей Руси великой, и назовет меня всяк сущий в ней язык», тобто народ.

Слово МОВА у праслов'янській мові звучало як МЛЪВА, а в давньоруській — як МЪЛВА. У праслов'янській та давньоруській мовах слово МЛЪВА, МЪЛВА могло мати такі значення: 1) шум, галас, гомін людей у зв'язку з якимись тривожними вістями, чутками; 2) здатність говорити, мовлення.

Десь у XII—XIII ст. у слов'янських мовах почали занепадати чи прояснюватись глухі звуки Ъ та Ь. У зв'язку з цим процесом слово МЪЛВА в одних говорах давньоруської мови стало вимовлятися як МОЛВА, а в інших, південноруських говорах давньоруської мови, як МОВА. У XIV ст. сформувався язик української народності на базі південноруських говорів, з яких і було успадковане слово МОВА. На українському

грунті з XIV до кінця XVII ст. слово МОВА, як це засвідчено в «Лексисі» Л. Зизанія, «Лексиконі» П. Беринди та «Синонімі словенороській» передусім уживалось у такому значенні: «галас від людського гомону; тривога, замішання, збентеження, нарікання, розрух». Та в цей же період слово МОВА поступово стало вживатися і в значенні «язик». Так, у пам'ятниках українського письменства XVI—XVII ст. досить часто свою мову українці називають то ЯЗЫК РУССКИЙ, то РУССКАЯ МОВА; то ЯЗЫКЪ ПРОСТЫЙ, то ПРОСТАЯ МОВА.

Таке паралельне вживання слів ЯЗИК і МОВА (правда, слово МОВА вживалось трохи частіше) тривало до кінця XVIII ст. З кінця XVIII ст. в українській національній мові поширилось і стало загальнонародним слово МОВА, хоча в цьому ж значенні може вживатися і слово ЯЗИК. Паралельно вживались і вживаються ще й тепер слова МОВА і ЯЗИК у білоруського та польського народів.

А. МОСКАЛЕНКО, доцент.

КОМУНІСТИ

Упав і звівсь на повний зріст
В диму кіннотної атаки.
«Хай син зросте, як комуніст», —
Цей заповіт лиш встиг сказати.

Син зріс і в першому ж бою
Горів у танковій машині.
«Наказ вам, друзі, віддаю:
Хай комуністом бачу сина!».

Посилю танки, війнам край
Той син закінчив ремісниче,
Чи ростить в полі урожай,
Чи перший в краї будівничий.

З ним батько й дід.
Всі партквиток

В руках підносять урочисто.
То йде народ, гряде народ
Три покоління комуністів.

М. СТРЕЛЬБИЦЬКИЙ,
студент філологічного факультету.

ПУТЬ-ДОРОГА

Дивлюсь на пройдену
дорогу-путь,

Перебираю в пам'яті події.

Плоди дерзаних, невдачей

каламуть —

Все освітили життєдайні мрії.

Що зрозумів я? Висновки які?

Нелегкий шлях, життя складне
без краю,

Невдач багато і вони гіркі,
Та переможе той, хто їх здолає.

К. СТЕПКО.

КРИЛА ЖИТТЯ

Скажи, чи мають крила дні,
що, як один, злітають в вирій,
Скажи, чи крила у кохання є,
скажи, і я тобі повірю.

Скажи, чи ти відчув красу
життя, кохання силу,
того кохання, що зове,
що так окрилює людину.

Скажи, ти крила не ламав,
не налітав на скелі твердочолі,
не відступав і крок назад.
Скажи, я вірю твому слову.

І я скажу; хай сто доріг
розгін беруть і розбіжаться,
я виберу лише одну,
яка веде людей до щастя.

Я. БОРІВСЬКА,
студентка філологічного факультету.

Минають дні

Минають дні, літа і зими,
І знаєш ти, що назавжди,
Що плинний час —

суддя над ними,
І замете сліди-стежки.
Чому, і досі я не знаю,

Без мене ти у даліні,
Озвись, як соловейко в гаю,
І пісню заспівай мені.

Зорею ясною в суцвітті
В душі моїй сіяєш ти,
Такої другої на світі

Мені повіки не знайти.
Всміхайсь життю, о ясна зоре,
Цвіти, як маки на лану.

Душа хвилюється, як море,
А серце жде тебе одну.
Не будь лиш в серці,

будь зі мною,
В душі моїй сіяй, цвіти.
Моєю ясною весною

Є ти одна і тільки ти.

С. ГРИГОРАШ.

Зал, де проходила комсомольська конференція, був переповнений. Я помітив знайоме обличчя. Проймаю думка: «Де я зустрічав цю людину?».

Міцний, показаний, на грудях —

хищаючи своє маля, так покловали мого товариша, що він знепритомнів. У важкому стані його доставили в лікарню...

— Рідкісний випадок, — сказав лікар-хірург.

Орлиний дух

значок майстра спорту. Смугляве обличчя, яскравий блиск примуржених очей.

— Хто це? — запитав я сусіда.

— Володимир Сосновський.

Я трохи не скрикнув від радості. Так ось, коли ми зустрілись, друже, Володю! І відразу ж виникли в пам'яті картини минулого...

Це було багато років тому...

Я і Володимир росли разом, ділили радість і невдачі, разом гралися, мріяли про подвиги і пригоди. Якось, граючись в гористій місцевості, ми помітили в щільній орлине гніздо. З нього виглядало орлятко.

«А що, коли взяти пташеня? От цікаво виростити орлятко». І ніби прочитавши мою думку, Володя почав підкрадатися до гнізда. Та тільки він простягнув руку, як з гори важким каменем налетіла орлиця і скинула його з висоти. З боку, широко розкинувши крила і злісно поблизкуючи очима, підлетів великий орел. Обидва вони, за-

Я стояв поруч, поки Володю не понесли в палату. Потім довгий час відвідував його. Завдяки хорошому лікуванню і догляду, кістки зрослися, проте рука боліла і навіть почала всихати. Таким я бачив його до останньої нашої зустрічі.

Під час перерви я підійшов до Сосновського.

— Вовка, друже, пізнаєш?!

— Віталій, скільки років!

Ми міцно обнялися.

— Розповідай, як живеш з тих «орлиних» часів?

Володимир посміхнувся.

— Так, орлині часи. А знаєш, орли відіграли неабияку роль у моєму житті. Пам'ятаєш, як потерпіла в цій історії моя ліва рука? Вона довго ще боліла, я не міг робити нею швидких рухів, піднімати важке. Я часто заздрив фізкультурникам. Які вони всі сильні, здорові...

Дуже хотілося стати таким же загартованим, як ті юнаки і дівчата...

Переборюючи біль, я почав займатися гімнастикою. Свою хвору руку тренував, граючи в м'яча, вижимаючи штангу. І ось результат: одержав звання майстра спорту з волейбола...

СЕЛО МОЄ

Лечу у поле птахом,
як колись.

І тне луна послулі небосхили —
Це зойк душі благальний

«Повернись»,

Це плач і сміх — магічний
і безсилий.

Село моє... Похилена верба,

Серпанок стигне, міддю

наливається...

Стискають серце радість

і журба,

Коли дитяче раптом

прокидається.

Б. САМУСЬ.

Володимир взяв мою руку своєю лівою і так стиснув її, що я навіть присів від болю. Ми обидва засміялися і Володимир додав:

— Взагалі, — спасибі орлам,
вони вселили в мене орлиний дух.

В. СИНЕЛЬНИКОВ,

ДОНЬКА ЛЬОТЧИКА

Ще маленьке дівчатко біляве,
Мама каже: «Ще донька мала»,
А вона оченята в печалі
На нерідного тата звела.

«Знову тато у нас, як і треба», —
Гасить мама усмішку сумну,
Бо полинув їх тато у небо,
І уже не вернувся в домівку свою.

А чужий обійма й усміхається,
Та не тато, не тато таки!
І забутою лялька лишається —
Кличуть в небо дівча літаки.

Не відводить очей від блакиті,
Все махає услід літакам.
Тільки часом сльозинки розлиті
Заблищать на дитячих щоках.

І живе так, сама із собою
З року в рік, із весни до весни,
Свого рідного татка-героя
Все чекає і кличе у сні.

Сонечно світить, ласкаве і тепле,
Тиша в саду — і листок
не шелесне.
Падають легкі з троянд
пелюстки...

Чи пелюстки — чи минулі роки...
Падають з білих троянд
пелюстки
З шелестом легким на краплі роси
Падають, землю встеляють в саду,
До них я на зустріч із юністю йду.

А. ОСАДЧУК, студентка
філологічного факультету.

ЛІРИЧНЕ

Ми вдвох з тобою над рікою,
Принесли їй чуття прибої.
Не будь сумною, мовчазною
І полохливою такою.

Я лиш устами і щокою

Дотулюсь до косички твоєї.

В гаю кує зазуля сива,

Співають птахи лунко-лунко.

А ти, як завжди, полохлива

Боїшся навіть поцілунку.

Лозою Буг зазеленився,

В ромашках поле, як в порохі.

Не бійся квітів, пригорнися,

Вони не видадуть, хороші.

С. КИРИЛОВИЧ.

ЮНЬ...

Вона була тендітна і струнка;
сонце іскрилось в її золотисто-каштановому волоссі, вітер злегка ворушив його.

Але вона, здавалося, нічого не помічала навкруги: ні сонця, ні весни, ні щибету птахів. Губи її міцно стиснуті, на віях тремтіли дві сльозинки, які от-от збиралися скотитися на ніжні, майже дитячі щічки. Дехто оглядався їй вслід. А вона йшла назустріч вітру і сонцю. І сонце сушило їй сльози, а вітер ласкаво цілував міцно стиснуті уста...

Г. ДЕРГАЧОВА.

НАЕДИНЕ

Стою в підъезде я,
подслушиваю детство,
Озябшая, продрогшая, в снегу.
От мыслей некуда мне деться,
От прошлого, признаться,
не бегу.

И кажется,
что мама ждет за дверью,
И от волнения, я чувствую,
дрожу...
И вдруг, забывшись,
начинаю верить,
Что вот домой из школы
прихожу...

И снова ветры вламываются
будут по ночам
В сны, как прежде, бывало.
И опять на старенький топчан
Потащу подушку с одеялом.

Ближе к окнам — значит, к
звездам ближе,
(Хотя в детстве расстояния —
не в счет).

Ветер-забияка щеки лижет,
И луна покоя не дает.
Парусом
будет казаться штора,
И мачтами — на крышах
соседних антенны,
Понесусь я прямо в
штормы
За судьбой,
за переменами.
Товарищ, как прежде, —
Том Соьер

И еще кто-нибудь за компанию,
Если, конечно, усвоил
Законы наших
исканий.

...А я
стою одна в парадном,
Озябшая, продрогшая, в снегу,
Так далеко от детства,
что навряд ли,
Когда-нибудь туда я добегу.

Я ухожу в метель,
Прикрывши тихо дверь
Для всех, уставших
от любви, забот, кокетства,
которые придут сюда,
Как я пришла теперь,
Чтоб отогреться и
подслушать детство.

Л. БЕЛОЗЕРОВА.

У сонячну днину,
лагідну просинь,
Немов спадкоємства
розчулений клич,
В степу осяйному,
на битій дорозі
Зустрілися кінь
і новенький «Москвич».

«Москвич» на зустрічного
скельцями блиска,
а кінь здивування
на ньому спиня:
Звідкіль це лошатко,
прудке і стріблисте,
Так дивно не схоже
На брата-коня?

Вірш В. КІНГЗБУРГСЬКОГО
Фото В. СИНЕЛЬНИКОВА.

